

een zes min. Behalve Nadine. Zij scoorde hoger dan dat.”

In het uitgaansleven sprankelt Nadine ook. In de kroeg staat ze als eerste op de dansvloer. Jennevie: “Nadine was spontaan en los. Tijdens een introductiefeest van onze school InHolland klom ze spontaan op de bar. Ik deed mee. Het was spekglad van het bier. Uiteindelijk zijn we er door iemand vanaf gehaald.”

Ook grenzeloos is haar liefde voor dieren. Uitstapjes met opa en oma gingen vroeger steevast naar dierenpark Emmen, de Apenheul of de kinderboerderij in Heemstede. Nadine is tien als ze vegetariër wordt. Net als grote zus Jacqueline. Haar moeder herinnert zich hoe ze als kind moest huilen om een stukje vlees op haar bord. Die dierenliefde blijft de rest van haar leven. Moeder Wanda laat een recente foto zien: Nadine gehurkt in het gras, oog in oog met een koe. “Daar kon ze uren mee praten, zo van: hallo koe, hoe gaat het?” Nadines onbevangenheid kent geen grenzen, net als haar idealisme. Een van haar gevlugelde uitspraken was: “Ik wil iets doen tegen dierenleed. Maar ik moet eerst beroemd worden, dan bereik ik meer.”

Vijftien jaar is Nadine als ze streetdancelessen neemt bij dansstudio Dazzling in Hoorn. Na jaren atletiek trekt de danswereld, die van hiphop en r&b. Het zit hem vooral in de levensstijl die daarbij hoort, zegt vader Jacques. De vrolijkheid, het eten (“Nadine at altijd rijst, met aardappelen had ze niks”) en zeker ook: *the easy way of living*. Moeder Wanda: “Ze was altijd te laat. We wonen op loopafstand van het station, maar ze ging elke keer op de fiets. Dan haalde ze de trein nét.” Haar zus: “We organiseerden een feest voor het zilveren huwelijk van mijn ouders. Zij zou een cadeaubon regelen voor de Thermen in Heiloo. Dat stelde ze zo lang uit, dat we de dag voor het feest naar Heiloo moesten scheuren om die bon te halen.”

Vader Jacques: “Ze was gemakzuchtig, maar alles wat ze aanpakte, lukte. Ze werkte als model, had een baantje bij de krant, danste op hoog niveau, studeerde communicatie en was bezig met het opzetten van haar eigen bedrijfje. Hoe ze dat allemaal combineerde, begrijp ik niet.”

Jennevie en Nadine zien elkaar elke dag. Meestal praten ze over jongens. Nadine vertelt dat ze op donkere types valt: stoer,

wijde broeken, volle lippen. Als zestienjarigen gaan ze vaak naar r&b-feesten in The Challenge in Hoofddorp of de Hemkade in Zaandam. Nadines manier van dansen trekt altijd de aandacht van mannen. Jennevie: “Op straat floten ze, in de club vroegen ze haar nummer.” Nadine flirt, maar verder gaat ze meestal niet. Totdat ze de ex-marinier Gerold ontmoet.

Moeten we hem laten natrekken? Dat schiet meteen door het hoofd van Nadines vader als hij Gerold ziet. Het is voorjaar 2004. Tijdens het NK Streetdance stelt Nadine Gerold voor aan haar ouders. Ze kent hem uit het danswereldje. Een kleine, donkere jongen: gespannen houding, gemillimeterd haar, diamanten oorbelletje. Hij praat snel. De ademhaling is schokkerig. Ook haar moeders intuïtie zegt dat er iets niet klopt. Alsof hij iets te verbergen heeft. Maar hem natrekken of de relatie verbieden, past niet in hun opvoeding. Ze vertrouwen op Nadines mensenkennis.

Vriendin Jennevie: **“Ik had geen idee wat ze in hem zag: hij was niet knap en vijftien jaar ouder. Ik denk dat ze dat spannend vond.** In het begin hield ze de boot af. Maar na een maand belde ze: ze had met hem gezoend. Het enige wat ik kon zeggen was: ‘Waarom met hém?’ Nadine deed luchtig: ‘Ach, het is niet serieus’, zei ze.”

Maar het loopt anders. Nadine en Gerold krijgen een relatie. Binnen een jaar wonen ze samen. Eerst in Hoorn, later in Amsterdam. Gerold is beleefd, toch knaagt er iets bij de familie Beemsterboer. Jacqueline: “Hij hield van Nadine, maar het had iets obsessiefs. Als ze op de bank zaten, moest hij haar pink vasthouden. Waren ze niet bij elkaar, dan belde of sms’te hij haar de hele dag.”

Moeder Wanda spreekt haar twijfels uit, maar Nadine wuift de bezwaren weg: ze houdt van hem. Intussen zien haar ouders hoe hun kind haar onbevangenheid kwijtraakt. Ze wordt serieuzer, merkt haar vader. “Gerold had een eigen bedrijfje in personal coaching, maar Nadine loste zijn schulden af en betaalde zijn rekeningen.” Haar moeder: “Ze was negentien, maar leidde het leven van een volwassen vrouw. Gingen we uit eten, dan sms’te ze: ik ben later, want ik moet de was nog doen.”

“Ze was veranderd,” zegt ook Jennevie. “Kwam ik haar in de stad tegen, had ze met

Gerold een Swiffer gekocht. Zo kende ik haar niet.” Samen stappen doen ze al lang niet meer. Sinds haar relatie heeft Nadine daar geen behoefte meer aan. “Ze had genoeg aan hem. Al het andere bestond even niet voor haar.”

Maar na een jaar beginnen de ruzies. Gerold wordt explosief, jaloers en bezitterig. Als Nadine niet snel genoeg op zijn sms’jes reageert, is dat al aanleiding voor een scheldpartij. Maar net zo plotseling als hij een ruzie begint, draait Gerold weer bij. Haar moeder Wanda: “Alsof hij twee persoonlijkheden had. Ik vond het vreemd, maar Nadine nam het voor hem op: hij had een moeilijke jeugd en een zware militaire uitzending naar Cambodja gehad. Ze ging altijd uit van het goede in iemand. Ook bij hem. Ze wilde niet dat we kwaad over hem dachten.”

Als Nadine twee jaar verkering heeft, neemt ze haar zus in vertrouwen: Gerold is gewelddadig. Eén keer heeft hij haar tijdens een ruzie bijna gewurgd. Hij zette zijn handen op haar keel en zei: “Dit is de ➤

‘ALS ZE
LACHTE,
DAN SPÓÓT
HET WATER
UIT HAAR
OGEN’

(Nadines vader)